

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem v právní věci

žalobkyně: **P. H.**
bytem X
zast. Mgr. Olgou Hudcovou, advokátkou
sídlem Koželuhova 4274/8, Prostějov
proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 4. 2023, č.j. X, ve věci snížení výše invalidního důchodu,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 27. 4. 2023, č.j. X **se z r u š u j e** a věc **s e v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna uhradit žalobkyni k rukám její právní zástupkyně Mgr. Olgy Hudcové, advokátky se sídlem Koželuhova 4274/8, Prostějov náhradu nákladů řízení v částce 8 839,05 Kč, a to 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

- I. **Vymezení věci**

1. Žalobkyně brojila svou žalobou proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 4. 2023, č.j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty její námitky proti prvostupňovému rozhodnutí žalované ze dne 21. 12. 2022, č.j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. e) ve spojení s písm. c) ustanovení § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“) žalobkyni od 12. 8. 2022 snížena výše invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně.

II. Žaloba

2. Žalobkyně především namítala, že podklady napadeného rozhodnutí, tj. posudek o invaliditě ze dne 15. 8. 2022 vypracovaný MUDr. I. P., je nesprávný, neboť konstatuje změnu skutečností rozhodných pro změnu invalidity, aniž by takový závěr měl v oporu ve zdravotnické dokumentaci. Tento posudek svá zjištění vytrhl z kontextu lékařské zprávy Kliniky psychiatrie FN Olomouc MUDr. K. ze dne 25. 5. 2022, přičemž některé významné pasáže z této zprávy ve svém posudku zcela opomenul a nezohlednil (žalobkyně přitom v žalobě cituje tyto pasáže). Z citované zprávy přitom vyplývá, že žalobkyně není aktuálně schopna vykonávat žádnou výdělečnou činnost, resp. není objektivně možné zajistit takové podmínky, aby výdělečnou činnost byla schopna vykonávat dle § 6 vyhl. č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhl. č. 359/2009 Sb.“). Posudek rovněž obsahuje nesprávný závěr, že u žalobkyně za poslední 2 roky byla pouze jedna krátkodobá psychiatrická hospitalizace a po ní pouze telefonické konzultace a ambulantní kontrola v květnu. Posudek však neobsahuje popis ale závažných psychopatologických projevů. Takový závěr je však přímým rozporu se zdravotnickou dokumentací žalobkyně, tj. zprávou MUDr. K. ze dne 25. 5. 2022, ambulantní zprávou z Psychiatrické kliniky FN OL MUDr. K. ze dne 8. 12. 2020 a ze dne 16. 9. 2020.
3. Žalobkyně dále namítala, že z posudku není zřejmé, jaká konkrétní změna stavu u ní nastala jako důvod změny stupně invalidity. Diagnóza a její projevy jsou přitom stále stejné jako v době předchozího posuzování invalidity. Není zřejmé, z jakého důvodu je jako datum změny invalidity uvedeno 12. 8. 2022. Závěr žalovaného, že žalobkyně je schopna vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti není správný a pak nevyplývá z rozhodujících podkladů. Proto není ani správný závěr o schopnosti pracovat na zkrácený úvazek za podmínek zohledňující její zdravotní stav. V případě žalobkyně je však zřejmé, že je těžce narušen výkon většiny denních aktivit, byly diagnostikovány funkčně významné poruchy osobnosti provázené jiným závažným duševním postižením, je těžce narušena adaptabilita žalobkyně v sociálních vztazích (žalobkyně zde odkázala na zprávu MUDr. K. ze dne 25. 5. 2022). Je rovněž prokázáno, že její léčba trvá déle než jeden rok. Jedná se u ní o těžké postižení podle čl. V, položka 7 c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 s mírou poklesu pracovní schopnosti ve výši 70 %.
4. Žalobkyně dále uvedla, že za nesprávný považuje i posudek MUDr. K. ze dne 14. 4. 2023, který byl vypracován na základě jejich námitek. I na něj se vztahuje shora uvedená

argumentace. V posudcích ze dne 14. 4. 2023 a ze dne 15. 8. 2022 je jako zásadní opomenuta komorbitida (kombinace poruchy osobnosti a dalších závažných poruch). Rovněž byla nesprávně zařazena do afektivních poruch nálad.

5. Žalobkyně závěrem uvedla, že její zdravotní stav se objektivně nijak nezměnil od 14. 4. 2016, kdy byl vypracován posudek o invaliditě MUDr. P., který konstatoval pokles pracovní schopnosti o 70 %.

III. Vyjádření žalované

6. Žalovaná ve svém vyjádření především zrekapitulovala průběh řízení. S ohledem na námitky žalobkyně pak navrhla důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR (dále jen „PK MPSV“), která je ve smyslu § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb. povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení.

IV. Jednání před soudem

7. Žalobkyně se z nařízeného jednání ze zdravotních důvodů omluvila. Její právní zástupkyně pak při jednání uvedla obdobné skutečnosti jako v žalobě.
8. Žalovaná při jednání především odkázala na své rozhodnutí a vyjádření k žalobě. S ohledem na obsah posudku PK MPSV pak rozhodnutí ponechala na úvaze soudu.
9. Soud provedl dokazování posudkem PK MPSV ze dne 26. 2. 2024. Žalobkyně k posudku uvedla, že jeho závěry podporují žalobu a skutečnost, že žalovaný zjistil neúplně a nesprávně skutkový stav, neboť žalobkyně je invalidní ve III. stupni již od roku 2016. Žalovaná se k posudku nevyjádřila. Žalobkyně ani žalovaná pak nenavrhly žádné důkazy.

V. Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
11. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění, které ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován.
12. Správné rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve

věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz).

13. Náležitosti posudku upravuje s účinností od 1. 1. 2010 v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, procentní míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Jde-li přitom alespoň o invaliditu I. či II. stupně (tedy pokles pracovní schopnosti v rozmezí nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18, přístupný na www.nssoud.cz).
14. Krajský soud doplnil dokazování posudkem PK MPSV ze dne 26. 2. 2024. Krajský soud především shledal, že předmětný posudek má všechny formální náležitosti ve smyslu ustanovení § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž PK MPSV zasedala v řádném složení a jejím členem byl odborný lékař z oboru psychiatrie. Obsahově krajský soud shledal, že předmětný posudek ve vycházel z úplné zdravotnické dokumentace. Žalobkyně byla dne 5. 2. 2024 při jednání vyšetřena. Jednání PK MPSV bylo dále odročeno z důvodu dodání poslední hospitalizační zprávy z Kliniky psychiatrie FN Olomouc z období říjen - listopad 2023, kterou PK MPSV neměla k dispozici a která může mít rozhodný význam při stanovení stupně invalidity. Po dodání hospitalizační

zprávy proběhne se souhlasem žalobkyně posouzení zdravotního stavu již v její nepřítomnosti. Dne 8. 2. 2024 bylo PK MPSV doručena zpráva z hospitalizace z období 9. 10. – 10. 11. 2023 Klinika psychiatrie Olomouc. Krajský soud považuje tento posudek za úplný a přesvědčivý ve smyslu ustálené judikatury.

15. V posudku PK MPSV ze dne 26. 2. 2024 je uveden **diagnostický souhrn**: a) *Emočně nestabilní porucha osobnosti*, b) *periodická depresivní porucha středně těžká*, c) *Smíšená úzkostně depresivní porucha s epizodickými panickými atakami*, d) *Obsedantně kompulsivní symptomatika (OCD)*, e) *Poruchy příjmu potravy v anamnéze*, f) *Astma bronchiální lehké až středně těžké, persistující, klinicky stabilní při zavedené terapii*, g) *Alergická rýma, polyvalentní alergie*, h) *Demorespirační syndrom, atopický ekzém*. V části **posudkové hodnocení** je mj. uvedeno, že žalobkyně trpí zdravotními obtížemi vyplývajícími z onemocnění (postižení) uvedených v diagnostickém souhrnu. V popředí obtíží je periodická depresivní porucha středně těžká, emočně nestabilní porucha osobnosti (OCD). Dle zprávy z 9/2022 byla v roce 2010 stanovena diagnóza dg. středně těžká depresivní fáze rozvinutá v poporodním období, došlo k zástavě laktace a zahájení terapie pomocí antidepressiva. Záhy po ukončení hospitalizace dochází k dekompenzaci a znovu přijata k hospitalizaci v 12/2010. Další akutní hospitalizace proběhla v roce 2021, kdy byla stanovena dg. emočně nestabilní porucha osobnosti s komorbidní depresivní fází a panickou poruchou s agorafobií. Byla provedena úprava medikace. Byla zahájena i individuální psychoterapie. V letech 2014-2015 navštěvovala Schematerapeutickou skupinu zaměřenou na práci s pacientkami s poruchou osobnosti. Po celou dobu léčena pomocí psychofarmak. Pro depresivní epizodu hospitalizována v roce 2015, zde pro medikaci přidán stabilizátor nálady. Léčba se zaměřila na OCD poruchy. V lednu 2017 dochází k relapsu depresivní sy s nutností hospitalizace. Dále byla hospitalizována v lednu roku 2018. V červenci roku 2018 došlo k opětovné dekompenzaci stavu a nutnosti umístit na akutní oddělení. Dle hospitalizace v 10/2022 v prvních dnech plačtivá, pasivní, depresivní, přetrvávající sui ideace. Poté postupné zlepšování psychické kondice, ústup depresivní sy, do popředí se dostává emočně nestabilní porucha osobnosti a OCD. Dle hospitalizace v 3/2023 přijata pro zhoršení úzkostně depresivní symptomatiky a OCD. Postupně se na oddělení adaptovala, úzkostná symptomatika se zmírňuje, parciálně se vrací k tématu prožitého obrazu úzkostné poruchy. Při propuštění nálada lehce pokleslá, úzkostné sy, OCD, bez sui ideací či tendencí. Dle hospitalizace na psychiatrii od 9. 10. 2023 do 10. 11. 2023 plně orientovaná, PMT zpomalené, pocity beznaděje, bezmoci, apatie, anhedonie, abulie, plně vyjádřené panické ataky s anticipační tenzí, pokles hmotnosti, OCD sy, chronifikované sui ideace nyní aktuálnější, ale v rámci zařízení neguje, stálá parciální kontrola, bez psychotické iritace, pasivně podrobivá. Přijata akutně pro depresivní propad, nakupení panických atak a další pokles hmotnosti. Hospitalizace zaměřena na režimovou a podpůrnou terapii, na režim oddělení se adaptovala dobře, bez nápaditosti v projevu. Stav se postupně upravoval, snižuje se napětí a suicidální ideace. Při propuštění orientovaná, zklidněná, bez patické deprese, úzkosti zmírněny, mírná tenze, chronické suicidální ideace, apsychotická. Není popisována zjevněji narušená orientace zrakem či sluchem. Kardiopulmonálně je kompenzovaná, nejsou uváděny zjevnější zažívací obtíže ani inkontinence. Není popisována významnější porucha statiky či dynamiky páteře. Na horních končetinách není popisována paretická symptomatologie ani zjevnější kloubní postižení. Na dolních končetinách rovněž není přítomné topické paretické postižení ani významnější omezení kloubní pohyblivosti. Je schopna samostatné chůze, při chůzi nepoužívá kompenzační pomůcky. Z doložené dokumentace vyplývá, že od roku 2016, kdy žalobkyni byla přiznána

*invalidita III. st. nedošlo ke zlepšení zdravotního stavu. Od uvedené doby byla žalobkyně opakovaně hospitalizována pro dekompenzace a během hospitalizace dochází pouze k dočasnému zlepšení. Je na maximálních možných dávkách psychiatrických léků. Z uvedeného důvodů zastává PK MPSV stanovisko, že zdravotní stav odpovídá invaliditě III. stupně. Dále je v **posudkového zhodnocení** uvedeno, že jedním z důvodů snížení invalidity na stupeň II může být případně chyba v zápisu duševního stavu žalobkyně z 5/2022. Uvedené bylo sice opraveno, ale do výstupu se nějakým způsobem dostala i tato verze. K tomu lékařka z psychiatrické kliniky uvádí dne 1. 9. 2022 následující: Dle zprávy Doc. MUDr. K. z Psychiatrické kliniky FN Olomouc lékařka uvádí, že posudková lékařka se opírá o zprávu z 19. 5. 2022, kdy byla z důvodu technické chyby uložena prázdná zpráva s normálním nepatologickým popisem duševního stavu. Po opravě systému byl tento stav doplněn tak, jak odpovídal pacientce (zpráva z 23. 5. 2022). V **posudkového závěru** je především uvedeno, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav dle § 26 ZDP. Žalobkyně je invalidní dle § 39 odst. 1 ZDP, přičemž se nadále jedná o invaliditu III. třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) ZDP. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 70 %, Datum vzniku invalidity je 3. 6. 2016. Doba platnosti posudku je do 31. 12. 2034. Statická značka F60. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 7 c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 70 %. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 odst. 4 vyhl. č. 359/2009 Sb. nemění.*

16. Krajský soud tedy považuje posudkové hodnocení PK MPSV v Brně za úplné a přesvědčivé, neboť komplexně zhodnotilo zdravotní postižení žalobkyně a jeho dopad do možnosti, resp. nemožnosti výkonu jakékoliv výdělečné činnosti. Krajský soud tak považuje skutkový stav doplněný předmětným posudkem a jeho doplněním PK MPSV za řádně zjištěný a úplný. Vzhledem k tomu pak bylo třeba dát žalobkyni za pravdu v jejích žalobních námitkách, neboť provedeným dokazováním se zjistilo, že žalobkyni skutečně k datu vydání napadeného rozhodnutí bylo třeba považovat za invalidní ve třetím stupni invalidity, neboť její pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu tedy je zdravotní postižení popsané v kapitole V (Duševní poruchy a poruchy chování), položce 7 (Poruchy osobnosti), písm. c) (těžké postižení, těžce narušen výkon většiny denních aktivit, funkčně významné poruchy osobnosti provázené jiným závažným duševním postižením, těžké narušení adaptability nebo stavy, kdy se psychopatologické projevy blíží jiným závažným duševním poruchám (simplexní schizofrenii, schizotypní poruše) nebo neovládutelná primitivní pudová jednání nebo stavy během poskytování ústavní péče v nemocnici nebo odborném léčebném ústavu za účelem léčení poruchy (např. nebezpečné sexuální deviace), pokud uvedená léčba má trvat nebo trvá déle než jeden rok) s mírou poklesu pracovní schopnosti ve výši 70 %. Krajský soud tedy shledal, že napadené rozhodnutí, jímž bylo potvrzeno snížení invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invaliditu druhého stupně, bylo vydáno na základě nedostatečně a nesprávně zjištěného skutkového stavu, a zrušil ho tak výrokem I. tohoto rozsudku ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) s.r.s. a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
17. V dalším řízení je žalovaná povinna vydat ve věci přiznání invalidního důchodu žalobkyně nové rozhodnutí o jejích námitkách ve smyslu § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991

Sb., o provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu. Žalovaná bude v dalším řízení o invalidním důchodu vázána skutkovým stavem zjištěným na základě provedeného dokazování v tomto soudním řízení (§ 78 odst. 6 s.ř.s.) a bude z něho vycházet při novém posouzení žádosti o přiznání invalidního důchodu žalobkyně.

18. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyni přiznal soud náhradu nákladů právního zastoupení. Podle ustanovení § 9 odst. 2 ve spojení s ustanovením § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu platí, že v řízení o žalobě ve věci nároků fyzických osob v důchodovém pojištění ve správním soudnictví je tarifní hodnotou 5 000,- Kč. Ve smyslu ustanovení § 7 bod 3 této vyhlášky činí sazba za jeden úkon právní služby 1 000,- Kč. Krajský soud vycházel z toho, že zástupkyně žalobkyně učinila ve věci 4 úkony právní služby, a to konkrétně převzetí a příprava zastoupení (§ 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu), sepis žaloby, repliky (§ 11 odst. 1 písm. d) a účast na soudním jednání (§ 11 odst. 1 písm. g). Za žádost o rozhodnutí bez nařízení jednání přiznal soud odměnu ve výši ½ ve smyslu § 11 odst. 2 a 3 advokátního tarifu. Ke každému úkonu právní služby náleží náhrada hotových výdajů ve výši 300,- Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Dále soud přiznal právní zástupkyni žalobkyni náhradu hotových výdajů za cestovné k jednání soudu za cestu Prostějov Brno a zpět ve výši 905 Kč a náhradu za promeškaný čas dle § 14 advokátního tarifu ve výši 400 Kč za čas strávený na cestě k soudnímu jednání a zpět (2 krát ½ hod z Prostějova do Brna a 2 krát ½ hod z Brna do Prostějova) v celkové výši 400 Kč. Celkem tedy na odměně, náhradě hotových výdajů a náhradě za promeškaný čas za právní zastupování náleží částka 7 305 Kč. Právní zástupkyně žalobkyně doložila, že je plátcem DPH, a proto soud navýšil tuto částku o částku DPH. Celkově se tak jedná o částku 8 839, 05 Kč.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 24. října 2024

JUDr. Petr Polách v. r.
samosoudce